

Publicerad 2024-04-07 00:56 av smultronbergen

Vitt oöppnat

om händerna kunde fångas

tårnas spretande försök att

åter resa sig uppåt,

Om. Om duken gick att vecklas ut

dess veck återskapas

Huvudvärken mildras genom en

inre klocka, händelser förutses

genom regelbundna ordningsvakter

då skulle mitt liv kunna levas fullt ut

inte tidvis inte ryckande

då skulle jaget sluta hata ryckvis

galenskapens värsta uttryck förjagas

Inatt är jag en simpel spillra vars atomer

ryckvis byggs till ny fungerande kropp,

huvudvärken i stillsam fördragsamhet

lyckan smygandes i irisens yttersta hinna,

Vem faan tänker kärnans energi ryckvis

Dessa förbannade banker, näsvisa tråkiga

läkare, förutsägbara jobbannonser, kuk

på kuk, runk på burk, tröttsamma urvattnade

ideologier och så jag då. Förbannade idiot som

inte kan öppna ett förbannat brev i tid. Skulle bli

vuxen Ju, växa upp. Aldrig mer o så vidare

men Gud. Knopparna viskar han, människorna, de

vackra, dofterna av livets under invid porlande bäckar

små. Täcket som smyger invid nytränad lemm. Vännerna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten